

βασιλεία

βασιλεία, η, ουσ. [<αρχ. βασιλεία <βασιλεύω], η βασιλεία. **1.** η χρονική διάρκεια κατά την οποία κάποιο άτομο είχε κοινωνική, οικονομική, πολιτική ή καλλιτεχνική ακμή ή δύναμη: «τώρα που ξέπεσε, θέλει να μπει στην παρέα μας, όταν ήταν όμως στη βασιλεία του, δεν καταδεχόταν κανένα || απ' τη μέρα που βγήκαν στην αγορά τα έτοιμα ενδύματα, σήμανε το τέλος της βασιλείας των ραπτών». **2.** η απόλυτη κυριαρχία: «παρ' όλες τις προσπάθειες των διωκτικών αρχών δεν κατόρθωσαν να θέσουν τέλος στη βασιλεία του οργανωμένου εγκλήματος»·

- έληξε η βασιλεία του, βλ. φρ. *πέρασε η βασιλεία του*·

- η βασιλεία του Θεού, βλ. συνηθέστ. *η βασιλεία των ουρανών*·

- η βασιλεία των Ουρανών, ο Παράδεισος: «όλοι οι καλοί κι οι ενάρετοι θα κερδίσουν τη βασιλεία των ουρανών»·

- ήρθε η βασιλεία του, ήρθε ο καιρός της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής ή καλλιτεχνικής ακμής ή δύναμης του ατόμου για το οποίο γίνεται λόγος: «τώρα που ήρθε η βασιλεία του τάδε, θα πάνε όλα καλύτερα, γιατί είναι υπέρμαχος της ισότητας και της δικαιοσύνης»·

- πέρασε η βασιλεία του, έπαψε να ασκεί σπουδαίο κοινωνικό, οικονομικό, πολιτικό ή καλλιτεχνικό ρόλο, έπαψε να είναι παράγοντας: «να πεις του φίλου σου πως από δω και πέρα θα κάνει αυτό που του λέω, γιατί, μια κι έφυγε το κόμμα του απ' την κυβέρνηση, πέρασε η βασιλεία του || απ' τη στιγμή που πέρασε η βασιλεία του τάδε ηθοποιού, αποτραβήχτηκε απ' τον κόσμο και ζει με τις αναμνήσεις του»·

- στον καιρό της βασιλείας του ή τον καιρό της βασιλείας του, βλ. λ. [καιρός](#)·

- τέλειωσε η βασιλεία του, βλ. συνηθέστ. *πέρασε η βασιλεία του*.